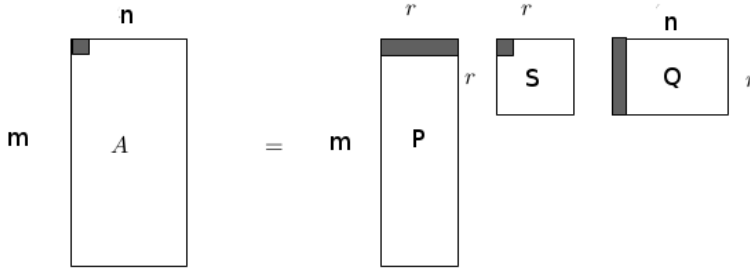

Yaklasiksal SVD ile Tavsiye Sistemleri

Gecmis verilere bakarak bir kullanicinin hic seyretmedigi bir filme nasil not verecegini tahmin etmek unlu Netflix yarismasinin konusuydu. Onceki bir yazi *SVD, Toplu Tavsiye*'de benzer bir veri seti Movielens üzerinde SVD uygulayarak once boyut azaltmistik, azaltilmis boyut uzerinden yeni (o film icin notu bilinmeyen) bir kullanicinin diger mevcut kullanicilara mesafesini hesaplamis, ve boylece begeni acisindan en cok benzedigi diger kullaniciyi bulmustuk (birkac tane de bulunabilir). Bu kullanicinin bir film icin verdigi notu yeni kullanıcı için tahmin olarak baz almistik. SVD'yi kullanmanın bir yontemi daha var, Netflix yarismasinda kullanılan [1] bir yaklasim soyle; alttaki SVD ayristirmasina bakalim,

1. kullanicini 1. filme verdigi not ustte koyu gosterilen satirlarin carpimi ile oluyor, eger ufak harfler ve kullanıcı (user) için u , film için i indisini, ve q, p vektorlerini Q, P matrislerinin sirasiyla kolon ve satirlarini gostermek için kullanirsak, ayristirma sonrasi begeni degeri (onemli bir kismi daha dogrusu) $q_i^T p_u$ carpimindadir. Carpim icinde S 'ten gelecek tekil degeri (singular value) ne olacak? Simdi formulasyonunda bir degisiklik dusunelim, bu degerin carpim disina alindigini hayal edelim; bu degerin kabaca birkac toplanin sonucuna donustugunu dusunelim. Matematiksel olarak imkansiz degil. Bu toplam terimleri, toplam olduklari için, bir baz seviyesi tanimlayabilirler. Bir kullanicinin ne kadar yanli (bias) not verdigini, ya da bir filmin nasil not almaya meyilli oldugunu modelleyebilirler (ki bu da bir yanlilik olcusu). Ayrica tum filmlere verilen notlari yanliliği da ayri bir terim olarak gosterilebilir. Tum bunlari bir araya koyarsak, bir begeni notunu tahmin edecek formül soyle gosterilebilir,

$$\hat{r}_{ui} = \mu + b_i + b_u + q_i^T p_u$$

μ bir skalar, tum filmlere verilen ortalamayi gosteriyor, ki tum begenilerin sayisal ortalamasi uzerinden basit bir sekilde hizla hesaplanabilir. $\hat{r}_{ui}$ 'ya bir tahmin dedik cunku modelimizdeki vektorlerin degerlerini bulduktan sonra (egitim verisiyle bu hesabi yapacagiz) modeli kullanarak gercek not r_{ui} için bir tahmin olarak kullanılacak.

Yanlilik hakkında bazi ornekler vermek gerekirse, diyelim ki kullanıcı Bob not verirken yuksek seviyede oy vermeye meyilli. Bu durumda bu kullanicinin ortalama hatta dusuk oy vermesi onun bir filminden hakikaten hic hoslanmadigini sinyallebilir. Ya da bir film genellikle ortalama oy almaktadir, bu durumda

ona cok iyi not veren bir kisinin bu filmi cok begendigi ortaya cikar. Modeldeki yanlilik parametreleri bu durumu saptayabilirler. Eger verimizde / gercek dunyada yanlilik var ise, modelin bu bilgiyi kullanmasi onun basarisini arttiracaktir.

Egitim

Egitim icin ne yapmali? Minimize edecegimiz bir hedef fonksiyonu kuralim, ki cogunlukla bu karesi alinmis hata ile olur. Mesela gercek not r_{ui} degerinden tahmin notu $\hat{r}_{ui}$ 'yi cikartip karesini alabiliriz. Bu islemi tum u, i 'ler icin yaparak sonuclari toplariz, ve bu toplami minimize etmeye ugrasabiliriz. Yani

$$\begin{aligned} & \min_{b^*, q^*, p^*} \sum_{u,i} (r_{ui} - \hat{r}_{ui})^2 + \lambda(b_i^2 + b_u^2 + \|q_i\|^2 + \|p_u\|^2) \\ &= \min_{b^*, q^*, p^*} \sum_{u,i} (r_{ui} - \mu - b_i - b_u - q_i^T p_u)^2 + \lambda(b_i^2 + b_u^2 + \|q_i\|^2 + \|p_u\|^2) \end{aligned}$$

Kisaltma olarak e_{ui} tanımlayalım, bu faydali olabilir, formüldeki ilk parantez içindeki kisimda kullanmak uzere,

$$e_{ui} := r_{ui} - \hat{r}_{ui}$$

λ ile carpilan bolum regularizasyon icin. Istatistik, yapay ogrenimde modelimizin asiri uygunluk (overfitting) yapmasini engellemek icin regularizasyon kullanilir, bunun icin istedigimiz degiskenlerin fazla buyumesini cezalandiririz, ustteki minimizasyon modelinde bu ceza icin tum degerlerin buyuklugunu (magnitude) hesapladik -skalar degerlerin karesini, vektor degerlerinin kare norm'unu alarak- ve bu buyuklukleri bizim disaridan tanımlayacagimiz bir sabitle carpimi uzereinden minimizasyon problemine direk dahil ettik. Boylece bu buyuklukler azaltılma hedefinin parcasi haline geldiler. Yani hem e_{ui}^2 hem de hatayi olusturan degerlerin kendileri minimize edilecek. Bu minimizasyon sirasinda bazi degiskenlerin sifira inip o u, i icin tamamen etkisiz hale gelmesi bile mumkundur (ki bu bize o parametrenin onemsiz oldugunu sinyalledebilecegi icin faydalidir).

Rasgele Gradyan Inisi (Stochastic Gradient Descent -SGD-)

Modeli nasil minimize ederiz? Bu model konveks (convex) degil, ki konvekslik bilindigi gibi fonksiyonun duzgün bir cukur gibi oldugu problemlerdir. Boyle cukur fonksiyonlarında herhangi bir noktadan baslarsiniz, gradyani hesaplarsiniz, ve bu gradyan hep optimal inis noktasini (daha dogrusu tersini) gosterir, ve yolda giderken takilip kalabileceginiz yerel minimumlar mevcut degildir, ve sonunda cukur dibine ulasilir. Bizim problemimizde $q_i^T p_u$ var, bu degiskenlerin ikisi de bilinmiyor, ve bu carpimin karesi alindigi icin genel karesellligi (quadratic) kaybetmis oluyoruz. Fakat yine de SGD bu problemi cozebiliyor. Bunun sebeplerini, SGD SVD'nin hikayesiyle beraber yazinin sonunda bulabilirsiniz.

SGD icin gradyanlar lazim, her degisken icin minimizasyon toplami icindeki

kismin (bu kisma E diyelim) ayrı ayrı kısmi turevini almak lazım. Mesela b_u için

$$\frac{\partial E}{\partial b_u} = -2e_{ui} + 2\lambda b_u$$

Gradyan her zaman en yüksek çıkışı gösterir, o zaman hesapsal algoritma onun tersi yönüne gitmelidir. Bu gidisin adım büyüklüğünü kontrol etmek için disaridan bizim belirledigimiz bir γ sabiti ile carpim yapabiliriz, ve bir numara daha, sabit 2 degerlerinin γ icinde eritilebilecegini farzederek onlari sileriz. Yani adım $\gamma(e_{ui} - \lambda b_u)$ haline geldi. Bir dongu icinde eski b_u bulunacak, gordugumuz yonde adım atilacak, yani adım onceki degere toplanacak, ve yeni deger elde edilecek. Diger degiskenler icin turev alip benzer islemleri yaparsak, sonuc soyle,

$$b_u \leftarrow b_u + \gamma(e_{ui} - \lambda \cdot b_u)$$

$$b_i \leftarrow b_i + \gamma(e_{ui} - \lambda \cdot b_i)$$

$$q_i \leftarrow q_i + \gamma(e_{ui} \cdot p_u - \lambda \cdot q_i)$$

$$p_u \leftarrow p_u + \gamma(e_{ui} \cdot q_i - \lambda \cdot p_u)$$

Her degisken icin baslangic noktasi rasgele olarak secilebilir, ya da en iyi degerler deneme/ yanilma ya da capraz saglama (crossvalidation) ile bulunabilir. Ayni durum γ, λ sabitleri icin de gecerli. Biz bu ornekte deneme / yanilma yontemini sectik.

Rasgelelik, aynen *Lojistik Regresyon* orneginde oldugu gibi verinin rasgeliliginden geliyor, her veri noktasini teker teker sirayla isliyoruz aslinda fakat bu “siranin” rasgele oldugunu farzettigimiz icin ozyineli algoritmamiz rasgelelik elde ediyor. Python kodu altta, egitim icin kod sadece bir kere verinin uzerinden geciyor. Basa donup birkac kere (hatta yuzlerce) veriyi isleyenler de olabiliyor.

```
from numpy.linalg import linalg as la
import numpy as np
import random
import pandas as pd, os

def create_training_test(df, collim=2, rowlim=200):
    test_data = []
    df_train = df.copy()
    for u in range(df.shape[0]):
        row = df.ix[u]; idxs = row.index[row.notnull()]
        if len(idxs) > collim:
            i = random.choice(idxs); val = df.ix[u,i]
```

```

        test_data.append([u,i,val])
        df_train.ix[u,i] = np.nan
    if len(test_data) > rowlim: break
    return df_train, test_data

def ssvd(df_train,rank):
    print 'rank',rank
    gamma = 0.02 # regularization
    lam = 0.05

    mu = df_train.mean().mean()
    m,n = df_train.shape
    c = 0.03
    b_u = np.ones(m) * c
    b_i = np.ones(n) * c
    p_u = np.ones((m, rank)) * c
    q_i = np.ones((rank, n)) * c
    r_ui = np.array(df_train)
    for u in range(m):
        row = df_train.ix[u]; idxs = row.index[row.notnull()]
        for i in idxs:
            i = int(i)
            r_ui_hat = mu + b_i[i] + b_u[u] + np.dot(q_i[:,i].T,p_u[u,:])
            e_ui = r_ui[u,i] - r_ui_hat
            b_u[u] = b_u[u] + gamma * (e_ui - lam*b_u[u])
            b_i[i] = b_i[i] + gamma * (e_ui - lam*b_i[i])
            q_i[:,i] = q_i[:,i] + gamma * (e_ui*p_u[u,:].T - lam*q_i[:,i])
            p_u[u,:] = p_u[u,:] + gamma * (e_ui*q_i[:,i].T - lam*p_u[u,:])
    return mu,b_u,b_i,q_i,p_u

```

Kodun onemli bir ozelligi sudur, bos yani nan degeri iceren notlar egitim sirasinda atlanir. SGD seyrek verilerle de isleyebilen bir egitim yontemidir. Bu durumda verinin seyrekligi (sparsity) bizim icin cok faydali, cunku o veri noktalarina bakilmayacak, `row.notnull()` ile bos olmayan ogelerin indis degerlerini aliyoruz. Bilindigi uzere Movielens, Netflix verileri oldukca seyrek, kullanıcı binlerce film icinden onlar, yuzler baglaminda not verimi yapar, geri kalan degerler bostur.

Basit bir ornek

```

import pandas as pd
import ssvd
d = np.array(
[[ 5., 5., 3., nan, 5., 5.],
 [ 5., nan, 4., nan, 4., 4.],
 [ nan, 3., nan, 5., 4., 5.],
 [ 5., 4., 3., 3., 5., 5.],
 [ 5., 5., nan, nan, nan, 5.]
])
data = pd.DataFrame (d, columns=['0','1','2','3','4','5'],
                    index=['Ben','Tom','John','Fred','Bob'])
mu,b_u,b_i,q_i,p_u = ssvd.ssvd(data,rank=3)
print mu

```

```

print 'b_u',b_u
print 'b_i',b_i
print 'q_i',q_i
print 'p_u',p_u
u = 4; i = 2 # Bob icin tahmin yapalim
r_ui_hat = mu + b_i[i] + b_u[u] + np.dot(q_i[:,i].T,p_u[u,:])
print r_ui_hat

rank 3
4.31388888889
b_u [ 0.05129388  0.01927226  0.0206893  0.0065487  0.06568321]
b_i [ 0.07820389  0.01958841 -0.03217881  0.01561187  0.04071886  0.07140383]
q_i [[ 0.03132989  0.02957741  0.02802317  0.02951804  0.0301854  0.03108419]
      [ 0.03132989  0.02957741  0.02802317  0.02951804  0.0301854  0.03108419]
      [ 0.03132989  0.02957741  0.02802317  0.02951804  0.0301854  0.03108419]]
p_u [[ 0.03053543  0.03053543  0.03053543]
      [ 0.0295772  0.0295772  0.0295772 ]
      [ 0.02963018  0.02963018  0.02963018]
      [ 0.02921864  0.02921864  0.02921864]
      [ 0.03100583  0.03100583  0.03100583]]
4.34999993855

```

Test Etmek

Test verisi oluşturmak için eğitim verisinde rasgele olarak bazı notları seçtik, bunları bir kenara kaydederek onların ana matrisindeki değerini sildik (yerine `nan` koyarak), ve bir kısmı silinmiş yeni bir eğitim matrisi yarattık, `create_training_test` işlevinde bu görülebilir. Bu işlevde her kullanıcıdan sadece bir tane not verisi alıyoruz, ve bunu sadece belli bir sayıda, `collim` kadar, not vermiş kullanıcılar için yapıyoruz, ki böylece az sayıda not vermiş kullanıcıların verisini azaltmamış oluyoruz. Ayrıca belli miktarda, `rowlim` kadar test noktası elde edince iş bitti kabul ediyoruz. Test verisi yaratmak için %80-%20 gibi bir ayırım yapmadık, yani eğitim verisindeki tüm kullanıcıları ve onların neredeyse tüm verisini eğitim için kullanıyoruz.

Movielens verisine gelelim. *SVD, Toplu Tavsiye* yazısındaki `movielens_prep.py` ile gerekli eğitim dosyası üretildiğini farzederek,

```

import pandas as pd, os
df = pd.read_csv("%s/Downloads/movielens.csv" % os.environ['HOME'], sep=';')
print df.shape
df = df.ix[:,1:3700] # id kolonunu atla,
df.columns = range(3699) # kolon degerlerini tekrar indisle
print df.shape

(6040, 3731)
(6040, 3699)

```

Eğitim ve test verisi yaratıyoruz,

```

import ssvd
df_train, test_data = ssvd.create_training_test(df, rowlim=500, collim=300)
print len(test_data)

```

501

```
mu, b_u, b_i, q_i, p_u = ssvd.ssvd(df_train, rank=25)
print 'mu', mu
rank 25
mu 3.23835007474
```

Test

```
rmse = 0; n = 0
for u, i, real in test_data:
    r_ui_hat = mu + b_i[i] + b_u[u] + np.dot(q_i[:, i].T, p_u[u, :])
    rmse += (real - r_ui_hat)**2
    n += 1
print "rmse", np.sqrt(rmse / n)
rmse 0.903347878156
```

Sonuc oldukca iyi.

Formulasyonun Hikayesi

SGD SVD'nin hikayesi soyle. Yil 2009, Netflix Yarismasi [11] katilimcilarindan Simon Funk (gercek adi Brandyn Webb) SGD SVD yaklasimini kodlayip veri uzerinde isletince birden bire siralamada ilk 3'e firlar; Webb artik cok unlu olan blog yazisinda [1] yaklasimi detayyla paylasip forum'da haberini verince bu haber tam bir bomba etkisi yaratir. Pek cok kisi yaklasimi kopyalar, hatta kazanan BellKor urununde Webb'in SVD yaklasiminin kullanildigi biliniyor.

Bu metotun kesfi hangi basamaklardan gecti? Beni meraklandiran minimizasyon formulasyonun konveks olmamasiydi – genellikle optimizasyon problemlerinde konveksligin mevdudiyeti aranir, cunku bu durumda sonuca yaklasmak (convergence) icin bir garanti elde edilir. Bu durumda konvekslik yoktu. “O zaman Webb nasil rahat bir sekilde SGD kullanabildi?” sorusunun cevabini merak ediyorduk yani. Biraz arastirince Bottou ve LeCunn gibi arastirmacilarin yazilarina ulastik [4]. Onlara gore konvekslik olmamasi yapay ogrenim arastirmacilarini korkutmamali, eger sayisal (empirically) isleyen bir algoritma var ise, teorik ispat gelene kadar bu metotun kullanilmasinda sakınca yoktur.

Fakat boyle buluslarda yine de bazi garantiler temel alinmis olabilir, arastirmaci tamamen baliklama atlayis yapmaz. Webb'in kendisine bu sorulari sorduk ve bize bulusun hangi seviyelerden gectigini anlatti. Geriye sariyoruz, Webb Netflix'den cok once yapay sinir aglarini arastirmaktadir, ve Sanger, Oja'nin [5,6] yayinlarini baz alarak kurdugu bir YSA icin bir cozum buldugunu farkedir. Sayisal cozumde ozdeger/vektor bulmaya yarayan Ustel Metotun (power method) bir seklini kullanmistir, ki Sanger'in Genel Hebbian Algoritmasinin (GHA) ustel metot ile baglantilari var, ve bu GHA yayininda “egitilince” ozdeger/vektor ve PCA hesabi yapabilen bir YSA'dan bahsediliyor. Daha onemlisi GHA 1 olasilikla (yani kesin) bu sonuclara erisebiliyor.

Daha sonra Webb bu cozumu arkadasi Gorrell ile tartisirken Gorrell ona problem formulasyonunun SVD olarak gorulebilecegini soyler. Bilindigi gibi ozdeger/vektor

hesabi ile SVD yakın akraba sayılır. İkili bu bağlamda birkaç yayın da yaparlar. Daha sonra Netflix yarışması başladığında Webb çözüm için gradyan baz alarak SGD kullanabileceğini fark ediyor, ki SGD ile üstel metot arasında teorik bağlantı var [7]. Ve sonuç olarak SGD SVD metodu ortaya çıkıyor.

Tabii ki “SGD SVD ne kadar SVD sayılır?” gibi bir soru sorulabilir. Evet, regularizasyon bazı gayri-lineerlikleri probleme sokar, zaten bu çözümü “yaklaşık” yapan kısım da budur. Fakat belli şartlarda, regularizasyon olmasa çözüm tam SVD olacaktır. Bu buluşun puf noktası bu bilgide, ve üstteki teorik benzerliklerde, onları biliyor olmakta yatıyor. Eğer bunlar biliniyor ise, ve sağlam lineer cebir bilgisi ile gerektiği zaman onları ne kadar esnetebileceğimizi biliriz. Konu hakkındaki daha fazla detay burada [10] bulunabilir.

Kaynaklar

- [1] <http://sifter.org/~simon/journal/20061211.html>
- [2] Koren, Bell, *Recommender Systems Handbook*, http://www.cs.bme.hu/nagyadat/Recommender_systems_handbook.pdf
- [3] <http://www2.research.att.com/~volinsky/papers/ieeecomputer.pdf>
- [4] <http://www.cs.nyu.edu/~yann/talks/lecun-20071207-nonconvex.pdf>
- [5] http://courses.cs.washington.edu/courses/cse528/09sp/sanger_pca_nn.pdf
- [6] <http://users.ics.aalto.fi/oja/Oja1982.pdf>
- [7] <http://arxiv.org/pdf/1308.3509>
- [8] http://www.maths.qmul.ac.uk/~wj/MTH5110/notes/MAS235_lecturenotes1.pdf
- [9] <http://heim.ifi.uio.no/~tom/powerandqrslides.pdf>
- [10] <http://math.stackexchange.com/questions/649701/gradient-descent-on-non-convex-function-works-but-how>
- [11] Netflix Odulu, <http://www.netflixprize.com>